

Stand til at dække Ansvarret; jeg anseer det for at være meget væsentligt at fjerne Statsgarantiens Overgang til Virkelighed, hvilket navnlig kan ske derved, at man ikke lader den indtræde for en enkelt Afdeling paa en Tid, da man, naar man tog Anstalten i dens Heelhed, havde Midler til at dække hele Ansvarret. Den anden Side af Sagen er Forvaltningen af Formuen; den bliver ikke blot lettere, men ogsaa mere eensartet og ligelig, naar der kun er een Formue. Dette gælder navnlig ved alle Spørgsmaal om Formuens Frugtbargjørelse; saasnart der kun er een Formue, frugtbargjør man under Get, hvad der indkommer fra de forskjellige Afdelinger, og man har altsaa i Almindelighed større Summer paa Haanden, ikke alene naar der er Tale om Indkjøb af Statspapirer, men ogsaa naar der er Spørgsmaal om Anbringelse af Capitalerne paa andre Maader, i Prioriteter osv. Dertil kommer, at der paa denne Maade heller ikke kan indtræde saadanne Ulygheder, som ellers ved Tilfældigheder kunne opstaae for de forskjellige Afdelinger. Anstalten kan have Fordeel ved et heldigt Indkjøb af Statspapirer til lav Cours, og den kan have Tab paa Pantur, naar der nu kun er een Formue, saa ville disse Fordele og Tab blive fordeelte ligeligt paa hele Anstalten. Naar der derimod er særskilte Formuer, saa kan een af Afdelingerne blive udeagtig i en Gevinst, fordi den netop ikke har Penge i det Dieblis, man gjør et heldigt Indkjøb af Obligationer, og den kan blive belastet med særligt Tab, fordi et Pant, paa hvilket der lides Tab, tilfældigvis tilhører den. Dette er Ulemperne. Jeg troer derhos, at Formuefællesskabet aldeles ikke har Noget at gjøre med den klare Oversigt over, hvorledes den ene Afdeling bærer sig eller ikke bærer sig; thi naar man opgjør Regnskaberne for de enkelte Afdelinger, saa participere de naturligvis efter et bestemt Forhold i den fælles Formue. Det er derfor, jeg for min Deel og for de ærede Medlemmers Bedkommende, der ere entige med mig, fraraader Forslaget.

Fischer: Jeg skal idag ligesom ved denne Sags 2den Behandling stemme for det

Endringsforslag, der er stillet af den ærede 7de Landstingsmand for Kjøbenhavn (David) i Forening med flere ærede Medlemmer, og tillade mig at gjøre Rede for de Grunde, hvorfor jeg foretrækker dette fremfor Udvalgets § 1. Den Sætning, som jeg i Særdeleshed maa være imod i Udvalgets § 1, er den, at den nye Anstalt skal „eie og besidde de ovennævnte Anstalters Eiendele, Fordringer og øvrige Rettigheder, imod at opfylde de Samme paahvilende Forpligtelser“. I denne Sætning slaes jo de to Afdelinger sammen til een, og det i den stiltiende Forudsætning, at der derved vilde tilflyde den nye Anstalt en Fordeel. Efter de Opgjørelser, som nu have fundet Sted, er det maaskee rimeligt, at det vil gaae saaledes; det er maaskee sandsynligt, at der gennem denne Bestemmelse vil tilflyde den nye Anstalt en Fordeel; men, hvis vi gaae ud fra denne Forudsætning, fortjener vistnok det Spørgsmaal at opløstes, hvorfor da denne Fordeel skal tilflyde den nye Anstalt, hvad der berettiger den til at modtage en Arv efter sin Forgænger, hvortil den i Virkeligheden, efter hvad jeg kan skjønne, ikke har nogen Arveret. Jeg seer ikke nogen Grund til at lade det Overflud, som maatte komme tilstede fra de ældre Anstalter, gaae over til den nye. Men, vil man sige, er da Statskassen berettiget til at tage en saadan Arv, hvis der bliver Noget tilovers, eller kan den i Grunden være det bekjendt? Dertil svarer jeg: Hvis der bliver noget Overflud, kan Statskassen fuldt vel være bekjendt at tage det til Indtægt; og skulde Noget reise Indsigelse derimod, vil jeg i den Henteende henvise til den Post under Statsgjælden, der findes paa Stantslovsforslaget, og som betegner det aarlige Tilflud af noget over 200,000 Rd., som maa ydes af Statskassen til Dækning af en tidligere Anstalts Underbalance. Skulde der altsaa virkelig her komme et Overflud tilstede, er Statskassen fuldt berettiget til at tage det til Indtægt for sig, idet den har haaret en Risco, der efter tidligere Erfaringer har viist sig ingenlunde at være betydningløs. Men er det nu saa sikkert, at der kommer et Overflud? I denne Henseende maa jeg tilstaae, at der hos mig endnu er Tvivl tilstede. Der